

UNIREA POPORULUI

ABONAMENTUL:

Pe an . . . . . 150 Lei
Pe jumătate . . . . . 75 Lei
Pe străinătate . . . . . 300 Lei

Inscrisă în registrul publicațiilor periodice al Tribunalului
Târnava Mică sub Nr. 3—1938.

Proprietar: Mitropolia Română Unită, din Blaj
Intemeietori: † Al. Lupeanu-Mellin și Iuliu Maior
Director, IULIU MAIOR Redactor, SEVER BARBU

ANUNȚURI ȘI RECLAME

conform regulamentului de aplicare
a tarifului comercial, categoria V

Ziua mamelor cu copii mulți

Minunată idee a avut „Straja Țării”, când a hotărât ca, în ziua de 21 Mai, să se sărbătorească, în toată țara, ziua mamelor cu copii mulți. Pentru că cine sunt cei mai mari binefăcători ai țării, dacă nu mamele? Dacă mamele s'ar hotărî toate, asemenea bândjencelor și ordăncelor noastre, să nu aibă decât doar câte un singur, sau cel mult doi copii, ce ar fi de țara aceasta? Zădarnic țar străduț Regels, miniștrii și toți slujbașii țării, n'ar putea face nimica, pentru că n'ar avea cu cine.

Iată pentru ce ne-am bucurat din inimă de această sărbătoare, care a decurs la Blaj în felul următor:

Foi în 25 Mai, 20 de mame cu peste 8 copii din județul Târnava Mică au fost sărbătorite la Blaj, la Institutul Recunoștinții, în fața dlui prefect Traian Migla, a reprezentantului Mitropoliei, a Strajii Țării, a autorităților și a elevelor și elevilor dela școlile din Blaj.

Fiecare dintre cele 20 mame a primit dela elevele interne câte doi colaci, și anume din crușările lor și din banii cari le-au rămas nemuncând duminica trecută prăjitură. (Ce frumoasă pildă au dat aceste eleve!). Au mai primit și câte o hâinișă frumos cusută de elevele școlilor noastre, pentru copilășul cel mai mic, și câte un chip al Majestății Sale Regelui și Marelui Voevod Mihai, pus în ramă.

Pe urmă au fost sărbătorite și prin cuvântări și printr'o masă la Școala Urbană de Gospodărie gr. I., masă la care a luat parte și dl prefect, reprezentantul Mitropoliei și celelalte autorități. După prânz elevele școlii de gospodărie au dat și o bine reușită reprezentație în cinstea acelor mame.

Tot cu acest prilej dăm aici jahnica circulară pe care a trimis-o P. S. Sa Dr. Augustin Pacha, episcopul romano catolic al Zimșoarei, credincioșilor săi din Banat:

„Părinți, vă aduc următoarea acuză: Nu vă lăbiți copiii. Străzile voastre sunt goale. Când aici, când acolo trebuie să se desfilințeze câte un post de învățător, câte o școală, fiindcă nu mai sunt copii.

Câmpurile voastre trebuie lucrate, bărbatul și femeia nu pot isprăvi singuri lucrurile, iar copil, care să vă ajute, nu aveți. Satul vostru este fără de copil. Și această stare de lucruri se înrăutățește din an în an.

Porunca a cincina spune: să nu ucizi!

Omor însă și ucidere este și aceea când se omoară fătu încă nenăscut din pântecul mamei.

De aceea vă strig cu glas tare: Părinților, lăbiți-vă copiii voștri! Trebuie să-ți iubești, o mamă, și pe copilul acela pe care-l porți acum în pântec, și pe toți copiii ce ți i-a dat Dumnezeu.

O chem pe mama mea din mormânt la voi, o mamelor, drept mărturie. Auzi, mamă, femeile de astăzi spun că nașterea de copii mulți strică sănătății, că prin aceasta femeile prea îmbătrânesc și se urțesc și că mor prea de vreme.

Mamă, tu ai avut 13 copii și pe toți i-ai nutrit cu țâțele tale. Și ai fost, întreagă viața ta proaspătă, tare și sănătoasă până în pragul anului al sutăies, când te-a chemat Dumnezeu la sine. Eu însă vă spun vouă că mama mea a fost, cel puțin în ochii mei, cea mai frumoasă femeie de pe acest pământ...

Mama este spiritul bun al familiei, ea este altarul familiei. Femeile noastre nu vreau să jertfească.

Dumnezeu te-a făcut pe tine, o femeie, ca să naști copii. Bucuriile de mamă însă sunt împreunate și cu jertfe. Trebuie să-ți nutrești, să-ți îngrijești și să-ți crești mari copiii. Ție însă îți lipsește înțelegerea pentru adevărata fericire a unei mame. Copiii tăi trebuie să moștenească simțimentele tale atât de gingașe și sufletul tău atât de cucernic. Copiii trebuie să fie în casă raza soarelui, ei trebuie să-și alunge necazul și durerea. Ei trebuie să te mângâie în viață și la moarte, ei trebuie să-ți îngrijească mormântul și să se roage pentru tine.

Vă acuz, o mamelor, în fața istoriei poporului nostru, care, pentru păcatele voastre, nu mai are viitor, și se prăpădește încetul pe încetul și rând pe rând.

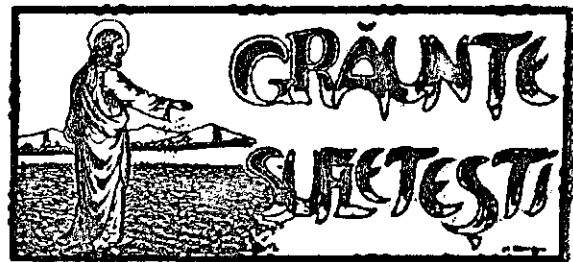
Vă acuz în fața copiilor voștri pe cari nu i-ați lăsat să vadă lumina soarelui și să privească în o hii tatălui și al mamei lor.

Ce scrisoare pastorală îngrozitoare!!! Și această epistolă pastorală s'a citit în toate bisericile din Banat! Și această epistolă pastorală a scris-o un episcop către fiii săi sufletești! Ce grozavă durere a trebuit să simțea el în sufletul său scriindu-o!

Acuma, când țara a sărbătorit pe mamele cu mai mult de 8 copii, noi punem în față această scrisoare pastorală acelor mame, mai ales bândjene, pe cari le privește și cari prin aceasta fac atâta pagubă bise-

ricii, țării și neamului nostru. Citească și mediteze asupra ei!

Mamele cu peste 8 copii și mamele cari din vina lor, n'au uici unul, ori numai unul! Ce deosebire mare!

Dragostea ce ne-o cere Isus Cristos, Domnul nostru

„Celce iubește pe tată sau pe mamă mai mult decât pe mine, nu este vrednic de mine; și celce iubește pe fiu sau pe fată mai mult decât pe mine, nu este vrednic de mine” (Matei 10, 37).

Aceste cuvinte ale lui Isus Imi aduc aminte de minunata carte a episcopului francez Emil Bougaud »Creștinismul și epoca noastră«, scrisă la 1874, în care el arată, atât de frumos, porceșând din aceste cuvinte, că Isus a trebuit să fie Dumnezeu.

Iată cum:

1. Isus Cristos a voit să-l iubească toți oamenii.

Ce lucru greu este să ajungem cel puțin la atâta ca să ne iubească și numai câțiva, decum ca să ne iubească toată lumea! Și cui i-a și trecut vreodată prin minte s'o ceară aceasta? Noi ne mulțumim, până suntem copii, dacă ne iubește tata și mama și frații și surorile. Și cât de bine ne simțim, dacă, mai târziu, ne câștigăm și vreun prieten-doi cari să țină la noi! După ce ajungem mari, întreagă fericirea noastră e să ne aflăm un suflet care să ne înțeleagă și cu care să putem împărți binele și răul, purtând împreună jugul căsniciei. Aceasta e tot ce cerem, aceasta e cea mai mare fericire a noastră pe acest pământ. Că omul așa e făcut, că nu-i este destulă niciodată nici averea nici cinstea, din dragoste însă se mulțumește și cu un singur suflet, »numai una« după cum cântă poetul Coșbuc.

Isus însă nu e așa. El nu se mulțumește cu o singură inimă, lui îi trebuiesc toate inimile. Și tocmai aceasta este ceea ce trebuie să ne pună în uimire.

2. Mai mult! El nu cere numai să-

iubească toți oamenii, ci să-l iubească mai pre sus de toate.

Ești copil, îți iubești părinții din toată inima, ai fi în stare să te jertfești pentru ei. Și cu cât devii mai mare, cu atâta te legi mai mult de ei, mai ales după ce începi a te convinge că nime-n lume nu ține la tine ca ei. Și iată că vine Isus și-ți spune: »Celce iubește pe tatăl său sau pe mamă-sa mai mult decât pe mine, nu este vrednic de mine«.

Ești mamă, îți legeni copilul pe genunchi, pe acel copil pe care atât de mult l-ai așteptat și pentru care atâta ai suferit. Și iată că vine Isus și-ți cere să-ți jertfești copilășul pentru el: »Celce iubește pe fiu sau pe fată mai mult decât pe mine, nu este vrednic de mine«.

Ți-ai câștigat un suflet bun care te înțelege, care te iubește, care e în stare să jertfească totul pentru tine, cu care, după vorba Scripturii, ești un trup, și vine Isus și-ți spune: »Oricine vine la mine, și nu urește pe tatăl său și pe mamă-sa și pe femeia sa și pe copiii săi și pe frații și pe surorile sale, ba încă și viața sa, nu poate fi ucenicul meu«. (Luca 14, 26).

Dar poate-se una ca aceasta? Nu cumva este o nebunie aceasta?

3. Mai mult, nu numai că cere să-l iubească toți oamenii, și încă mai pre sus de toate, ci prorocște că *aceasta dragoste o va agonisi abia după moarte*. Dar aceasta ni-se pare și mai cu neputință. Ori doară nu l-am văzut urcând singur Calvarul, părăsit de apostoli, de ucenici și de prieteni? Și dacă l-au părăsit, fiind în viață, cum cere el să-l iubească toată lumea, mai pre sus de toate, chiar după moarte? Aceasta n-o poate cere decât ori un nebun, ori un Dumnezeu! Ori doară nu știa Isus că ochii cari nu se văd se uită și că omul cât de ușor uită și pe cei mai de aproape ai săi? Cine a mai văzut ca unul, pe care nu l-au iubit oamenii în viață, să ceară să-l iubească după moarte?

Și totuși, prorocia i-s'a împlinit. Abia a murit și dragostea față de el a crescut din zi în zi. Sute și mii de tineri și de fecioare își părăsesc totul și-l urmează pe el. Și crucea aceea de ocară, pe care l-au răstignit, spre batjocura lumii, o caută și o desgroapă o împărăteasă și țândările cele mai mici ale acestei cruci le păstrează oamenii învaluite în aur și pietrii scumpe.

Și-au venit răzmerițe și au venit războaie și s'au prăpădit neamuri și țări și familii domnitoare, iară Isus nu numai că a rămas, dar dragostea față de el a crescut și crește într'una. Insuși Renan (mare necredincios francez, n. 1823, m. 1892) unul dintre cei mai mari dușmani ai lui Isus, trebuie să recunoască, și încă negru pe alb, că pe Isus îl iubesc oamenii cu mult mai mult acuma decât până trăia.

Și aievea, câte fecioare curate și nevinovate nu și-au vărsat sângele pentru Isus! Și câți tineri vrednici de alt viitor pământesc nu și-au dat viața pentru acest Isus!

Și asta ar mai fi cum ar fi, dar au fost și sunt mame, cari nu numai că le-au dat voie, dar le-au chiar poruncit fiilor și fiicelor sale, să se jertfească pentru Isus. Au fost și sunt mame cari le-au spus copiilor proprii: »Mai bine să te văd mort, decât să-l tăgăduiești pe Isus«. Și când i-au văzut în mâinile călăilor și li-s'au părut că șovăiesc, s'au apropiat de ei și

Serbarea dela Academia Română

La Academia Română, cel mai înalt așezământ de învățatură din țară, a fost o mare serbare la care a luat parte și M. S. Regele precum și miniștrii Țării. A fost serbarea de aducere aminte, că s'au împlinit 100 de ani dela nașterea Regelui Carol I, primul Rege al României.

Cum se votează la alegeri.

Apropiindu-se alegerile, s'au dat instrucțiunile nouă pentru votare. Dacă de pildă pentru un Ținut sunt 8 locuri de deputați la ramură Agricultură și Muncă manuală, iar candidații de deputați sunt 12, alegătorul primește 12 cărțicel cu poza și numele candidatului. Intră în gheretă (cușcuța de vot) și își alege candidații care-l plac. Alegătorul își poate alege candidații care-l plac. Alegătorul își poate alege nu numai o singură cărțuție, cum am scris în numărul trecut al gazetei, ci poate să-și aleagă atâtea cărțuții câți deputați sunt pentru Ținutul acela și pentru categoria la care votează.

Dar știm că gazeta noastră va ajunge în multe locuri după ziua alegerii, așa că mulți vor fi învățați din practică.

Inzestrarea armatei.

Am văzut cu ocazia celor din urmă întâmplări că orce țară întâi să se razime pe puterile sale și că sunt slabe nădejdi atunci când tot aștepti să te ajute alții. De aceea și țara noastră s'a hotărât ca să facă orice jertfă și să adune bani pentru armată. S'au început colecte peste tot locul și fiecare dă după puterile sale. Toți funcționarii Statului și ai oficiilor particulare au subscris leafa pe o zi.

„Lupta pentru pace“

Așa se numește o carte pe care o scrie d. Chamberlain primministru al Angliei și în care își mărturisește toate strădanile ce le-a făcut ca să păstreze pacea în Europa.

le-au spus: »Adu-ți aminte că te-am purtat în pântec și te-am nutrit cu pieptul meu; fie-ți milă de maică-ta și nu-l tăgădui pe Isus«. Și mame de acestea n'au fost numai una, nici două, ci sute și mii.

Insuși Napoleon Bonaparte (născut la 1769, mort la 1821), marele împărat al Franței, care a fost în stare să cucerească o lume întreagă, ajungând prizonier pe insula Sfânta Elena, a zis: »Isus Cristos cere dragostea oamenilor, cere ceea ce este mai greu de ajuns, ceea ce zadarnic cere înțeleptul dela câțiva prieteni, și adese ori tatăl dela fiu, soțul dela soție, fratele dela frate, el cere inima, lui aceasta-i trebuie. O cere și o câștigă. Eu din aceasta deduc că Isus Cristos este Dumnezeu«.

Apoi adaugă: »Eu am știut însufleți masele până la delir, încât au murit pentru mine; pentru aceasta însă a fost nevoie de prezența mea, de scânteia fulgerătoare a privirii mele, de glasul meu, de vorbirile mele... Acuma, că sunt surghiunit pe insula Sf. Elena, și stau singur aici lângă

Tot din lupta pentru pace.

Regina Olandei, Wilhelmina, a făcut o vizită în Belgia. Cu această ocazie Regele Leopold al Belgiei a ținut o vorbire unde a făcut o propunere, ca toate statele mici din Europa, cari laolaltă au peste 100 milioane locuitori, să se unească pentru păstrarea păcii. Vom vedea până la urmă dacă va ieși ceva din asta.

Principele Paul la Berlin.

Principele Paul, Regentul Jugoslaviei, a fost nu de mult în vizită la Italia. Acum a făcut o vizită și în Germania. Se vede că Jugoslavia tot mai mult se împrietinește cu d. Hitler și cu d. Mussolini.

Spre Soare-răsare tot neliniște.

Japonia, numită și țara soarelui, se vede că nu se stăpără de loc. Pe lângă că se bate cu chinezii, se mai atinge și de englezi și francezi, ba chiar și de americani, cari au colonii pe acolo. Sunt temeri că din aceste neînțelegeri să nu iasă o încercătură mai mare. Noi vorbim că din scânteia dela o margine lute se poate aprinde cloa toată.

Atenție la Danzig.

Toată lumea din Europa e cu privirea către Danzig, la neînțelegerea ce o au Nemții cu Polonezii. Acum mai în urma d. Hitler a primit și a stat de vorbă cu conducătorul Germanilor din Danzig. Folele celea mari din strălăutate spun că l-ar fi chemat ca să-i dea sfaturi pe cari să le urmeze în această neînțelegere. Lumea este îngrijorată deoarece cum așa s'au întâmplat lucrurile și înainte de ocuparea Sudeților dela Cehoslovacia.

Vom vedea, ce va mai aduce ziua de mâine.

Cuțiti și răspândiți

„UNIREA POPORULUI“

această stâncă, unde-mi sunt curtenii? Oine se jertfește pentru mine în Europa? Unde-mi sunt prietenii?»

Pe urmă, aducându-și aminte de regele Ludovic XIV, adaugă: »Marele rege încă nici nu murise și l-au și părăsit la dormitorul său dela Versailles; curtenii l-au neglijat și poate au mai și râs de el. Căci doară deja nu le mai era stăpân, ci un cadavru, un sicriu. Nu peste mult aceasta o să fie și soarta mea. Ce deosebire mare între nenorocirea mea și între stăpânirea lui Isus Cristos, pe care-l propovăduiește viu, îl iubește și-l adoră o lume întreagă!«.

Și așa este, Isus Cristos devine din zi în zi tot mai mult cinstit, tot mai mult iubit și adorat, ceea ce dovedește că este Dumnezeu adevărat.

Cu tot dreptul pretinde deci Isus să fie iubit tot mai mult, de către toți oamenii, mai pre sus de toate, până la capătul veacului.

Părintele Iuliu

Biserica unită în slujba neamului

Românii încep să fie socotiți între naționalitățile Transilvaniei — Sașii încearcă să-i facă luterani — Nereușind, ne ponesc în Apus — Călugărul din Blaj Samoilă Micu Klein, ajutat de călugării Gheorghe Șincai și Petru Maior, arată că suntem urmașii Romanilor, aduși aici de împăratul Traian la 106

Prin unirea Românilor cu biserica Romei, prin primirea tinerilor români prin școalele catolice, prin deschiderea școalelor din Blaj prin militarizarea aceluiași Români pe timpul episcopului Petru Pavel Aron (1753—1764), și mai târziu prin „edictul de toleranță” dala 1781, Românii — de voie, de nevoie, — încep să fie socotiți între naționalitățile Transilvaniei. Prin numărul lor, care — după cum se plângea ungarul reformat Radnai Gheorghe la 1761 — era de șeci ori mai mare decât al Ungurilor, încep să dea de gândit Ungurilor, Săcuilor și Sașilor, cari încep să se ocupa cu de-adinsul de ei și să-i studia.

Dintre popoarele Transilvaniei, Sașii se temeau mai mult de înaintarea culturală, economică și politică a Românilor; fiindcă ei erau puțini la număr, iar întinsele lor moșii le lucrau cu Români. Mai știau apoi că dacă Românii vor câștiga bunăstare și drepturi politice, ei vor rămâne aproape nebăgați în seamă pe lângă numărul mare al Românilor. Și mai știau și aceea, că pe Români îi vor putea stăpâni numai ținându-i fără de cultură, din care ca dintr'un izvor izvorăsc: luminarea minții, mândria națională, bunăstarea materială, dorința după drepturi politice și naționale.

Sașii au fost cei dintâi, cari, într'un moment de însuflețire, au încercat să atragă pe Români către luteranism, tipărindu-le catechismul dela 1640, și alte cărți la Brașov, cu cheltuiala primarului Hans Bengner.

Aceasta au făcut-o atunci pentru a și forma majoritate împotriva Ungurilor catolici. Văzând însă că Ungurii încă s'au lepădat în mare parte de catolicism, îmbrățișând și ei religia lui Luther, și mai târziu a lui Calvin și a lui Socin, au lăsat pe Români în pace, dându-și seama că din ei nu vor putea face un popor german; iar această mulțime, ajutată de o religie care să o pună în legătură cu apusul luminat, poate să devină o națiune puternică în această țară; și, cu darurile de cari e înzestrată de Dumnezeu și de natură, cu timpul ar putea chiar să se impună celorlalte naționalități mărunte din Transilvania.

Pe timpul episcopului Bob, fiecare Român ardelen știa că el este urmașul legionarilor aduși de Traian în Dacia, că el se cade să fie stăpân în această țară, nu numai fiindcă e mai numeros, dar fiindcă e și cel mai vechiu, și că toate celelalte naționalități din țară și din țările vecine, l-au aflat pe el aici.

Sașii se gândiră deci să informeze greșit lumea despre obârșia acestui popor și a limbii lui. Astfel Thunmann, Sulzer, Eder, Engel, Schulzer, Schmidt, Rösler, și alții nu cruțară nici muncă nici bani numai să înduplece lumea să creadă că Românii ar fi un popor vagabond, pripășit prin aceste locuri cam în aceeași vreme cu Titani. Că limba lor e o amestecătură de cuvinte ungurești, nemțești, slave, grecești, albaneze, turcești, și câteva frânturi de cuvinte latinești, fuate în decursul timpului de pe la popoarele printre cari au locuit. Religia lor e o amestecătură de superstiții orientale, amestecate cu unele de prin apus, așa că acest popor n'are dreptul să se numească nici *natiuna*, nici *confesiune* sau *religie*.

Iohann Thunmann își tipări cartea sa intitulată „Istoria și limba Albanezilor și a Românilor”, la Leipzig în 1774. În ea caută să dovedească că Românii ar fi veniți aici din Balcani.

târziu după Unguri și Sași. Tocmai pe atunci însă venise, din Viena dela studii, Samoilă Micu-Clain, nepotul de frate al episcopului Inochentie care în timpul de 6 ani cât stătuse acolo, începuse să scrie „Istoria Românilor”, în care căuta să dovedească că Românii sunt urmașii legionarilor Romani aduși aici de Traian, pe la anul 106, adică îndată după cucerirea Daciei.

Samoilă Micu-Clain se născuse în Sadu, lângă Sibiu, la 1745. Tatăl său — care era frate cu episcopul Inochentie și primise titlul de nobil, împreună cu numele nemțesc de „Klein” — îl trimise la școală la Blaj.

La vârsta de 17 ani, adică la 1762, tinărul Samoilă se făcă călugăr în mănăstirea Bunei-vestiri din Blaj, de unde după patru ani fu trimis la Viena în școala numită „Pazmansum”, unde studie 6 ani, adică până la 1772. Acolo studie prin bibliotecile cele mari, și, din documentele aflate, scrisese „Istoria Daco-Romanilor, sau a Românilor”; „Despre obârșia Daco-Romanilor” și „Istoria bisericească a Românilor ardeleni”.

În aceste lucrări, — cari în vremurile de atunci nu se putură tipări, — harnicul și tinărul călugăr se sili să informeze lumea cum trebuia despre adevărata obârșie a poporului român. Toate acestea le scrisese în limba latină, ca să le poată citi oricine.

El prevedea că acele cărți nu se vor putea tipări curând; iar dușmanii neamului nostru își tipăreau cărțile lor cele potrivnice. Începu deci să scrie o gramatică, adică tocmai din limba vorbită a acestui popor să dovedească lumii că această limbă este de viță latină, iară nu albaneză ori balcanică. La această lucrare îi ajută și călugărul Gheorghe Șincai, care tocmai venise dela studii din Roma și se opri prin Viena. Acești doi harnici călugări începură a lucra din toate puterile pentru a răsturna învățăturile lui Thunmann și ale lui Sulzer, care tocmai atunci scoase de sub tipar „Istoria Daciei de dincoace de Carpați”.

Gheorghe Șincai s'a născut în Șamșudul de Câmpie la 28 Februarie 1754. Studiile le făcu în Târgu-Mureș, Cluj și Bistrița, de unde episcopul Grigore Maior îl chemă de profesor la liceul din Blaj.

Încă în Târgu-Mureș, profesorul Alexandru Kovasznai îi făcu rost lui Șincai să cerceteze biblioteca lui Samuil Teleki de Szek, unde se nascu în el dorul de a studia documente. La Blaj i se părea prea puțin slujba de profesor și cultura ce avea. Ar fi vrut să studieze și mai mult, adică să meargă în străinătate. În străinătate pe atunci nu se trimiteau însă decât din partea mănăstirilor. Șincai se hotărî deci să intre în cinul sfântului Vasile cel Mare, în mănăstirea Sfintei Treimi, de unde la 1775, episcopul Grigorie Maior îl trimise la Roma în Colegiul de Propaganda Fide, împreună cu tinărul băiat de 15 ani, Petru Maior.

Petru Maior, se născuse în Căpușul de Câmpie la 1760. Tatăl său era nobil cu titlul de „Diciosământin”. Studiile le făcuse la Târgu-Mureș, Cluj și Blaj, unde se călugări, având vârsta de abia 14 ani, la 1774. În anul următor fu trimis la Roma împreună cu Șincai.

Istoria acestor trei bărbați de aci înainte este zăvălită deolaltă. În numerii viitori, cu ajutorul lui Dumnezeu o vom cerceta așa cum vine, și cum împreună au dezvoltat uriașă muncă

de redemptare a acestui neam la o viață nouă, viață romană și latină, câștigându și cu tot dreptul titlul de „Luceferi ai redemptării neamului românesc de pretutindenea”.

N. Lupu

Pentru un monument la mormântul lui Al. Lupeanu-Melin

În vremea din urmă cetitorii noștri au înțeles tot mai mult îndemnul nostru, de a contribui cât mai mulți pentru ridicarea unui monument la mormântul celui care a fost Al. Lupeanu-Melin, fostul director al gazetei noastre.

Dela darea de seamă din urmă făcută în Nr. 16 din 15 April 1939 al gazetei noastre, au mai contribuit următorii:

<i>Dr. Alex. Pop prof. univ. Cluj Lei</i>	<i>500</i>
<i>Laur. Moldovan insp. gen. A-Iulia</i>	<i>500</i>
<i>Păr. Dumitru Neda prof. Acad. Teol. Blaj</i>	<i>500</i>
<i>Păr. Valeriu Florian, protopop Racovița</i>	<i>100</i>
<i>Preteasa Fica Oniga n. Aldea Vad</i>	<i>100</i>
<i>Iudita Grigorescu Alba-Iulia</i>	<i>50</i>
<i>Cocan George Ludoșul de Mureș</i>	<i>20</i>

1770

Contribuirile de până acuma

6210

total Lei

7980

depuși cu libelul Nr. 341 la Banca Populară „Axente Severu” Blaj.

Rugăm pe cetitorii noștri, să binevoiască a mai contribui, ca să putem ridica în curând acel monument.

Nu putem tăcea

În seara zilei de 24 Mai a venit la directorul acestei gazete pâr, Emil Stanislav din Urmenșu, J. Mureș, protopopiatul Răciu, și i-a predat Lei 2250, prețul abonamentului pe o jumătate de an pentru 45 abonați, din parohia Sfintei Sale, cerându-și lertare că vine atât de târziu și acasă, nu la Redacție, fiindcă are de călătorit mai departe.

Mărturisim sincer, sunt atât de puțini acel preoți cari au atât de mulți abonați în parohia lor, încât nu putem tăcea, trebuie să-i descoperim, ca să-l cunoască lumea celfoare.

Ce minunat ar fi, dacă în toate parohiile noastre s'ar ceti «Unirea Poporului», dacă nu în 45, dar măcar în 10 exemplare! Și nu pentru noi ar fi minunat acest lucru, ci pentru credincioși, dar mai ales pentru păstorul sufletesc.

Iată mirele vine!

Duminecă în 30 Aprilie, c. credincioși din parohia Hârșeni vicariatul Făgărașului, în dangăt de clopot, îmbrăcați în haină de sărbătoare, și-au primit noul păstor în persoana Păr. Octavian Fulcea, fost paroh în Mărgineni.

Păr. Octavian Fulcea a fost primit ca un adevărat mire, întâmpinat în capul comunii cu mai multe porți de triumf și vorbiri, între cari remarcăm pe elevul Pula.

La introducere au luat parte Reverendisimul Moise Brumhol vicar al Făgărașului Păr. Gheorghe Rusu din Ileni, Ioan Mișcoi din Sebeș și Păr. Dumitru Sălăgean din Copăcel care a luat parte cu coral tinerilor, cântând Binecuvântarea Euharistică și cântece Mariane. Lumea a rămas impresionată de progresul ce s'a făcut cu tinerii din Copăcel într'un timp așa de scurt.

Fie ca bucuria acestei zile să rămână ca o legătură sfântă între păstor și păstorii!

Scrisoare din Șercaia Ridicarea pavilionului străjeresc

La școala primară din târgușorul nostru, în cadrul unei frumoase solemnități, a avut loc ridicarea pavilionului străjeresc, fiind de față d. Ioan Ciocan, comandantul legiunei Făgăraș, autoritățile civile și militare, precum și un numeros public din localitate și din comunele din jur. După terminarea sfintei Liturghii, în curtea școlii primare de stat, s'a oficiat un serviciu religios de către, pr. Valeriu Crișan, v. protopop on. pentru credincioșii greco-catolici și de către pr. Gheorghe Ivașcu pentru credincioșii ortodocși. S'a stropit apoi cu apă sfințită drapelul, care a fost apoi predat d-lui inv. Septimiu Tansola, comandantul străjerilor din localitate. Despre însemnătatea străjeriei au vorbit: preoții Valeriu Crișan și Gheorghe Ivașcu, precum și d. inv. Septimiu Tansola și d. Ioan Ciocan.

A urmat apoi înălțarea pavilionului. Elevii străjeri din comuna Perșani, sub conducerea d-lor inv. Gheorghe Bica și Gh. Filip, cel din Vad sub conducerea d-lui inv. Andreia Mărginean, iar cel din Grid sub conducerea d-nel inv. Aurica Boeriu și a d-lor învățători: Filaret Barbu, Emil Metrea și I. Clușă, au executat câteva exerciții de gimnastică și câteva cântece, în aplauzele celor prezenți. După aceasta a urmat programul școlii primare de stat sub conducerea d-ilor: Vasilica Gherolu, Georgeta Vodă și a d-lor inv. Ionuț Maler, Septimiu Tansola și Constantin Bălanic. Programul a constat din recitări de poezii, cântece și exerciții de gimnastică.

Fetele mai mari, îmbrăcate în costume de călușeri, sub conducerea d-șoarei Georgeta Vodă au executat călușerul și alte jocuri naționale.

Tânărul premilitar Lazăr Albu a recitat, cu mult sentiment, poezia „Mamel”, poezie scrisă de părintele Valeriu Crișan. Programul acestei serbări a luat sfârșit la ora 1 d. m., după care a urmat defilarea școalelor din Perșani, Vad, Grid, și Șercaia, precum și premilitarii din subcentrul Șercaia, de sub conducerea d-lui locotenent în rezervă Cornel Pop inv. dir. și a d-lui sbl. în rezervă Ioan Tatomir, prim-pretor. Elevii școlii primare din localitate, s'au fotografiat apoi în grup spre a avea o amintire plăcută în viitor dela această sărbătoare străjerescă.

Omul

Călător pe căi fugare

Alargă mereu.

De cu sor și până-n noapte

Muncește din greu.

Și grijind de trup, sârmanul,

Uită-adeseori

Să-și strângă și pentru suflet

Sus în ceriu comori.

Trece timpul, vine moartea,

Bietul om trudit

Pleacă din această lume

Gol cum a venit.

Din tot ce-a strâns sub soare

El nimic nu ia,

Doar faptele bune-ori rele

Merg pe urma sa

Și-ntristat, de-a făcut rele,

Cât în lume-a stat,

Plânge-amar și se căiește:

„Cum m'am înșelat“!

Iacob Sueiu

S'a deschis a cincea „lună a Bucureștilor“

Zilele trecute s'a făcut, cu mare sărbătoare, deschiderea „lunii Bucureștilor“. A luat parte și Majestatea Sa Regele Carol împreună cu Marele Voevod Mihai și cu toți miniștrii. A vorbit mai întâi primarul Capitalei, dl. general W. Dombrowski, căruia i-a răspuns M. Sa Regele.

Pentru a se putea face expoziția „lunii Bucureștilor“, sau dărâmat o mulțime de cociabe, iar în locul lor au răsărit, ca din povești, drumuri asfaltate și pășiști. S'a ridicat din nou un mare pavilion, în care se arată cum a fost România în vremea regelui Carol I., dela nașterea căruia s'au împlinit anul acesta 100 de ani.

Tot cu acest prilej s'a deschis și un pavilion în care se arată tot, ce s'a putut păstra din viața marelui poet Eminescu, dela a cărui moarte se împlinesc la 15 Iunie 50 de ani. Primăria Capitalei a tipărit tot acuma poeziile lui Eminescu într-o ediție frumos împodobită cu chipuri.

O altă înnoire est lărgirea și adâncirea lacului Tei, pe care umblă mici corăbioare și care va fi un loc de petrecere pentru Bucureșteni.

Cum, pentru a putea merge cât mai mulți cetățeni la București, în toată „luna Bucureștilor“ este redusă pe C. F. R. de 50%, iar în fiecare sâmbătă, duminică și luni de 75%, noi îndemnăm cetitorii noștri să meargă la București ca să vadă expoziția.

Părerea unui cetitor de al nostru despre cărțile episcopului Tóth Tihamér

Am cerut în așteptare de bani pe câtva timp dela Cuviosul Părinte Emil Tatar, protopopul Dicioșanmărtinului, cărțile de predici ale lui Tóth Tihamér: „Cred într'unul Domn Isus Hristos“ 1 volum, 2 volume din „Zece porunci“ și un volum din „Cred în viața vecinică“. Cuviosia Sa mi le-a trimis, deși sunt om necunoscut Sfântiei Sale.

Îi trimit prin micul meu articol cele mai călduroase mulțumiri pentru marea osteneală ce a făcut, scoțând în românește aceste minunate învățături creștinești pentru toți creștinii de azi, ori de ce religie ar fi.

O, de ar da bunul Dumnezeu, ca aceste cărți să nu lipsească din mâna și inima nici unui preot, nici unui predicator, nici unui creștin iubitor de citire, ori de ce confesiune ar fi.

Inima mea s'a amărât, văzând, cât de departe suntem noi creștinii de azi de facerea celor scrise în aceste cărți.

Rog pe bunul Dumnezeu, să ne ajute la toți creștinii, să practicăm cuvântul lui Isus din evanghelie: „Celce va face și va învăța, mare se va chema întru împărăția lui Dumnezeu!“

Gheorghe Cupcea

plugar

comuna Brob, jud. Maramureș

Pentru un om necăjit

În urma articolușului nostru din Nr. 10 dela 5 Martie 1939 al gazetei noastre, de a ajuta pe țărănul Vasile Buda din Șomcuta Mare jud. Satu Mare, care a fost scos din casă și pus în stradă în totul iernii, au mai contribuit, pe lângă pâr. protopop Victor Aron, următorii: Pâr. Valeriu Florean protopop Racovița Lei 100 Pâr. Ioan Șuteu preot Alta Seacă 100 Lei; contribuții de până acum 100, total 300 pe cari l-am trimis la adresa acelui necăjit.

Ținem lista deschisă și le aducem aminte cititorilor noștri de cuvintele Mântuitorului: „fericiți cei milostivi, aceia se vor milui.“

Concertul teologilor din Blaj

În fiecare an teologii din Blaj dau câte un concert. Anul acesta concertul s'a dat cu prilejul împlinirii celor 75 de ani dela întemeierea societății lor de lectură „Inocențiu Micu Clain“, luni, a doua zi de Rusalii, în marea sală a Palatului Cultural.

Intr'adevăr nu știm să spunem, cari puncte au plăcut mai mult. Mai lung și mai însușeșit a aplaudat însă publicul la „pastorala“ lui Nicodim Ganea cu solistul I. Blăjan, care a stors repote de aplauze, așa încât a trebuit să cânte și „Dute dor cu derurile“ tot de Nicodim Ganea.

Multe aplauze a câștigat și pâr. prof. I. Florea, conducătorul concertului, cu compozițiile sale „Strein fără de noroc“ și „Boii mei“, cari dovedesc multă dragoste față de cântecul românesc și talent frumos. Soliștii Cosma I., Sabău L. și Cosma A. au plăcut mult publicului, tot asemenea și „Fariseul“ lui D. Nanu declamat de Rađu G. Gh.

Să nu uităm nici „Dunărea albastră“, cu acompaniament de prof. Dr. S. Todea, nici „Bănățeană“ lui S. Drăgoi, cari au fost mult admirate. Bine cuvântat și președintele Societății Perian Mihail. Așa că publicul s'a îndepărtat foarte mulțumit și chiar încântat dela acest concert dragut.

Din popor

„Uite popa, nu e popa“

Frate Ioane, când vei citi această întâmplare pe care tu mi-ai spus-o, să nu mă aiudul că te-am dat la gazetă. Nu spun și satul de unde ești, așa că poți să vii la Blaj fără frică, că te va arăta cineva cu degetul. Din pășanla ta poate să mai învețe și altul.

Era în toamna anului trecut și fratele Ion era în mare criză de bani. Rata la conversiune se apropia, agenții erau tot la poarta lui după bani, iar casrul comunal de câte ori se întâinea cu el prin sat, cerea arauc, răpârțile și câte și mai câte.

Dar să-l lăsăm pe fratele Ion să-și spună pășanla.

„M'am socotit atunci cu nevasta ca să vindem boii. Cărăturile de pe hotar le-am cam isprăvit, boii erau destul de grași și ne-am zis, că n'ar fi rău să rupem vreo câteva mil din ei și să luăm alții caripână în primăvară sunt ca și apția de buni. Zis și făcut. I-am spălat din sjun de l-am făcut ca ochiul. Le-am spălat cozile cu lepte de s'au făcut ca mătasa și le-am uns coarnele cu unsoare, de toate scilpeau. Au mai fost boii grași dar așa egibistași nu cred să mai fi fost în tot târgul. Negustorii veneau ei cum veneau să mă întrebe de boii, dar un român dintr'un sat de cântă Teluș, se tot ducea doi pași și iar la mine se întorcea. Era cu fată-sa și pe semne că era pentru zestre de măritat. Lui l-am și vândut și am băgat la șerpar 22.500. Am mers, am beat adălmășul și mi-am zis, ia să dau o raliță prin târg, să văd cum cum mi-ași afla alții.“

Colea după o șatră cu beaturile, văd că stau oamenii grămădă. Ce dracu o fi, mă gândesc eu doar nu s'au încăerat? Când mă apropia și mă uit, ce să fie? Sta unul cuburuz cu trei cărți de joc, două negre și una roșie și tot str'iga: „uite popa, nu e popa, uite popa nu e popa, uite popa care-i popa“?

Dacă ridicai pe ala roșie, câștigai; dacă ridicai vreuna neagră, pierdeai. Unii pierdeau unii câștigau, eu stam de o parte și tot mă căsneam să-i prind șmecheria. Când am gândit că l-am prins toate hămișagurile, mă vâr și eu între jucători. Cum m'o fi ghicit el că eu am bani, nu știu. Destul că dacă am zis că vreau să pun și eu, spune că nu mai joacă

numai pe 500. Eu sigar pe mine ca am prins apucăturile, îmi fac singur socoteală că chiar de o fi să pierd 500, tot atâta, că eu boli i-aș și dat și cu 22.000 Pan 500 Lei și ridic cartea. Bravo, băete, mi-am zis, te-ai învățit de 500. Dacă eram eu om cuminte, mă luam și mă duceam acasă, dar pe semne că neceratul o stat de mine.

Acum pun pe 500, i-am spus ciocotolului, că nici nu era domn, nici țaran. „Dacă vrei și 10.000” îmi răspunde el. Eu bucuros că i-am prins cu vorba, uite dau mâna cu el. „Auzit oameni buni? strig eu la cel din jur. Și jucăm pe 10.000. Se apucă el și le amestecă și le sucește și le învârteste. Eu mă uitam bine și gândeam, fă tu cum vrei că eu tot te prind.

Când a fost la ridicare, eram înfierbântat amândoi, de ne tremurau mâinile ca varga. Pan mâna și ridic cartea.

Neagră.

Când am văzut, a început a se învățit păntul cu mine, nu mai știam pe ce lume sunt. Noa loane, mă gândeam, și-al pas un bou. Mai cutează acum și te mai du acasă și mai apuci și pe gura muerii.

Dar tot mai are omul și noroc. Când ești mai năcălțit, Dumnezeu nu te lasă.

Mă uit jur împrejur și văd că erau mai mulți dela noi din sat. Îi fac o leacă cu ochii la șogorol Gîgor și destul i-o fost. Să-l fi văzut cum ridică odată măcluca la străin: „Păi, măi clorogaruie, tu ai vînt să ne luaciui? Mama care te-a făcut, bulendrosule...”

Sar cu gura toți aștia dela noi din sat și destul că până la urmă am ajuns de i-am dat 500, ce-am câștigat dela el și ne-am vădat fiecare de drum. Eu bucuros că am scăpat cu banii și el bucuros că a scăpat nescărținat.

Las'că 500 tot s'au dus, că a trebuit să lătesc adămaș la cel ce m'au scăpat.

E vorbă veche că banul care nu-l câștigat cu trudă și pe cale cinstită, cum vine așa să duce”.

Astfel a pășit-o prietenul meu Ion, care juge acum de loterile de pe la târguri, cum zice: dracul de tîmăie.

I. Sârbu

Un mare patriot grec. La M. xic în America de mijloc a murit de curând, în vîrstă de 60 de ani, un bogătaș grec cu numele Alcibiade Seraphis. Înainte cu 50 de ani el și-a urmat părinții în America și a fost mai totați vânzător de ziare, vîcșitor de ghetete (ustrag a), spălător de vase și fecior în casă. Străngându-și vreo doi bani, și-a cumpărat vreo 50 de jugăre de pământ, în cari a aflat petrol. A devenit milionar și, nefiind înșurat, și-a lăsat întreaga sa avere de 4 miliarde drachme grecești orașului Atena, care este capitala Greciei.

Cum ne putem scăpa de ploșnițe

Dela orașe ploșnițele (stelnițele) au ajuns și în sate. Ne putem scăpa ușor de oie, dacă sdrăbim bine și cât de măruat piatra vîntă și o amestecăm cu petrol. Cu această amestecătură ungem tot merou mobilele, până nu mai sunt ploșnițe și s'au prăpădit și cele ieșite de curând din ouă. Și mai bine le putem stărpi cu fumul de pucioasă. Aceasta este însă veninos și primejdios, deci să-l folosim cu băgare de seamă.

Cine vrea să știe cum stă lumea și țara, acela să citească gazeta „UNIREA POPORULUI”.

STAȚIUNEA BALNEO-CLIMATICĂ CALIMANEȘTI CACIULATA

PLAJE LA OLT

RENUMITA APĂ DE CĂCIULATA recomandată în tratamentul bolilor de rinichi, ficat, căi urinare, gută, artrităm.

LA „MARELE HOTEL” cu tot confortul modern. Sezon 1 Iunie — 30 Septembrie.
Prospecte, tarife la Soc. GOVORA-CĂLIMANEȘTI, București, str. Brezoianu 62.

**A îngriji cineva de organismul său
nu este semn de boală,
ci de prevedere!**

Cura de Urodonal, făcută în fiecare zi, dezintoxică și revitalizează.

Ea debarasează sângele, fibrele musculare și nervoase de toate deșeurile lor, otrăvuri, germeni microbieni. Ea regularizează tensiunea arterială și circulația generală; ea repară uzura vitală.

URODONAL

apără contra aritmiilor care ating 70% din omenire

LA FARMACII ȘI DROGUERII

Rugăm pe cetitorii noștri,
să ne trimită abonamentele
restante, în timpul cel mai scurt
cu puțină, având mare nevoie
de bani.

Gazeta noastră apare astăzi în 6 pagini, din cauza sărbătorilor Rusărilor.

25 ani de episcopie a Nunțului Papal din București. În ziua de 24 Mai s'au împlinit 25 de ani, de când Excelența Sa Andrea Cassulo, nunțul apostolic dela București, a fost hirotonit întru episcop. Excelența Sa a fost în timpul acesta trimisul Preafericitului Părinte dela Roma în Egipt, Arabia, Canada, Terranova și în România. Cu acest prilej a fost felicitat de către Părintele Papa dela Roma și de către cei doi mitropoliți Dr. Alexandru Nicolescu al Blajului și Dr. Alexandru Cisar al Bucureștilor. La prânzul dat în cinstea înaltului sărbătorit au luat parte reprezentanții M. Sale Regelui și mai mulți miniștri, precum și cei doi mitropoliți mai sus pomeniți. Din pa te-ne dorim înaltului sărbătorit încă mulți și fericiți ani.

Sărbătoare cooperatistă la Blaj. Duminică în ziua de Rosalii s'a sărbătorit la Blaj cooperația, adică spiritul de tovarășie care singur ne va putea scăpa din ghiarele străinilor. Serbarea s'a ținut la îndemnul diu ministru Joga. A fost mai întâi o ședință festivă, pe care a prezidat-o di prefec Dr. Traian Migla și la care au luat cuvântul mai mulți înși. S'au ținut apoi prelegeri despre ideea și fapta cooperatistă și despre învățământul cooperatist, iar seara pe la orele 9 s'a

jucat, de către trupa Teatrului Național din Cluj, plesa cooperatista „Biritorii”. Elevii dela Blaj, cari au luat parte la această serbare, abunăseama că au înțeles că numai prin cooperative sătești ne putem scăpa de străinii cari ne storc și măduva din oase. Mai ales plesa „Biritorii” a avut mare înfrărire asupra lor, văzând că străduința de cooperație a învățătorului Rada Măgureanu a biruit.

Ridicarea pavilionului național la Gimnaziul Industrial din Blaj. Luni, a doua zi de Rosalii, îndată după liturghia din catedrală, s'a făcut, la Gimnaziul Industrial din Blaj, începutul ridicării pavilionului național. Delegat al Străzii Țării a fost pâr. director Ion Popa Câmpănu dela Liceul de băieți „St. Vasile din Blaj”, care printr'o frumoasă și bineînțelesă cuvântare a arătat rostul acestei sărbători. Au fost de față autoritățile locale, în fața cărora s'a făcut frumoasa ceremonie a celei dintâi ridicări a pavilionului național. După ridicare, am mers cu toții în școală și am admirat frumoasa expoziție a lucrărilor băieților, apoi s'a dat și o mică gustare în cinstea oaspeților.

Expoziția de propagandă românească dela Berlin. În ziua de 26 Mai s'a deschis la Berlin o expoziție de propagandă românească aranjată de domnul ministru al propagandei Eugen Titeanu. D. Sa a aranjat cu aceasta a patra expoziție românească în străinătate.

Un bust ridicat la Cluj povestitorului ardelean Ioan Pop Reteganul. În grădina căminului „Casa Învățătorilor” din Cluj di librar și editor Alexandru Anca, nepot al marelui povestitor, a ridicat un bust (chip cioplit din platră care înfățișează numai capul și pieptul) al marelui povestitor ardelean Ioan Pop Reteganul. Slujba bisericească a stropit

cu apă sfințită a săvârșit-o P. S. Sa Dr. Iuliu Hossu episcopul Cluj-Gheriei. Au vorbit P. S. Sa, dl învățător T. Șuteu fost inspector școlar, în numele fondului „Gh. Lazar”, Dr. Sebastian Bornemisa primarul orașului Cluj, T. Neș inspectorul general șef al învățământului din ținutul Someș, dl Atanasie Popa comandantul Străzii Țării din acel ținut, dl învățător director Virgil Pop în numele „Asociației Învățătorilor”, pâr. protopop Dr. Ilie Dălaș în numele „Astrei”, iar dl Alexandra Anca le-a mulțumit tuturor.

Doi noul membri ardeleni ai Academiei Române. Academia Română și-a ales, zilele trecute, doi noul membri ardeleni, pe dl profesor Dr. Nicolae Drăgan de la Universitatea din Cluj și pe marele scriitor Liviu Rebreanu. Sincere felicitări!

Vom avea roadă bună. După cele din urmă știri ale Ministerului Agriculturii anul acesta vom avea o roadă chiar mai bună decât în anul trecut, la grâu; la rapiță și la ovăș în schimb roada va fi slabă. Și vîile stau destul de bine, deși în unele părți le-a căm bătut gheața.

Cât pește s'a pescuit anul trecut. În multele bălți ale Dunării s'a pescuit de către „Parid” (societatea care are dreptul de a pescui peștele) în anul 1938 cu totul 37 milioane kilograme de pește, în valoare de 600 milioane Lei. Așadar cu mult mai mult decât în 1937, dar totuși nu destul, ca să putem mânca din el și noi oamenii săraci.

Regina-mamă a Angliei a scăpat norocoasă dintr'o ciocnire de automobil. Regina-mamă Mary a Angliei, care tocmai își serba ziua de 72 ani a nașterii sale, trecând într'un automobil la o încrucișare de străzi, automobilul i-s'a ciocnit cu un alt automobil. Regina-mamă s'a rănit la ochi, dar rana nu este primejdioasă.

O mie avioane noi la lună. Anglia s'a pus pe lucru. De când dl. Hitler era să aprindă lumea prin cuprinderea Cehoslovaciei, Anglia s'a văzut nevoită să se pregătească din greu de război. Fabricile engleze produc deocamdată câte 1000 de avioane lunar. Iată, la îndemnul guvernului, se aranjează deja de așa, ca să poată produce 40 de mii de avioane la an, așa dară peste 3000 la lună. Noile avioane engleze sunt și foarte luși, așa că fac 430—485 km. pe oră și mai duc în spinare și câte 8 mitraliere, ba unele chiar și tunuri. Să ferească bunul Dumnezeu de un război, că va fi un prăpăd cum nu s'a mai pomenit!

Mulțumită publică. Curatorul și poporul dreptcredincios din Galda de Jos mulțumește marelui binefăcător bisericesc Iuliu V. Albini din Zlatna pentru donația de 3000 Lei făcută în favorul bisericii.

Moartea unui poet ardelen. La Cluj s'a stins de tuberculoză poetul Ioan Moldoveanu, în etate de 30 de ani. Poetul de mari nădejdi Ioan Moldoveanu a fost învățător și și-a primit boala în alerul îmbăcșit al școlii. Prohodul i-a slujit pâr. canonic I. Agârbiceanu. Facă-i Dumnezeu parte cu drepții!

Din ofițer, mai marele unui ord călugăresc. Pâr. Iohn d'Ebée a fost numit generalul congregației belgiene a Sfintei Inimi a lui Isus și a Mariei. Pâr. Iohn d'Ebée este are originea dintr'o familie de conți (grof), a fost ofițer și a luat parte și la marele război, după care s'a însurat cu contesa de Vées.

Depă patru ani s'au hotărât amândoi să intre în mănăstire. Voturile le-au depus în aceeași zi, ea la Carmelitane, el la Congregația de mai sus. Papa Pius XI. le-a trimis cu acest prilej binecuvântarea sa. Pâr. Iohn d'Ebée este astăzi de 44 ani și conduce, de la Roma, congregația belgiană a Sfintei Inimi a lui Isus și a Mariei.

Patrioți nu glumă. Lordul englez Natfield, care are mai multe fabrici în Anglia, a dăruit pe seama armatei nu mai puțin de un milion de lire sterline. Nu uitați că o liră sterlină face 1000 Lei și atunci vă veți putea da seama, ce mare patriot este dl Natfield.

Scufundarea unui submarin american și prăpădul a 30 marinari. Submarinul american „Squalus”, neînchizându-l-se la vreme un ventil (ușiță prin care intră și lasă aer) s'a umplut de apă în sala mașinilor și în dormitoarele marinarilor. Urmarea a fost că submarinul s'a scufundat. Dintre cei 59 de marinari de pe el n'au scăpat cu viață decât 33, ceilalți 26 au murit.

Groaza lăcustelor în Bulgaria. În părțile răsăritene și de miazăzi ale Bulgariei au năvălit cete îngrozitor de mari de lăcuste, cari au nimicit orice verdeață ce le veni în cale. Guvernul bulgar a trimis regimente întregi de soldați și mii de elevi ca să le stărpească. Spre noroc, deodată cu lăcustele au sosit și mari cete de cocostârci cari ajută la nimicirea lăcustelor.

Șobolanii și șoarecii au umplut Constanța. Portul nostru Constanța s'a umplut de șobolani și șoareci veniți de peste mări și țări. Primăria orașului, temându-se că acești oaspeți nepoziți vor umplea orașul de totfel de boale primejdioase, a făgăduit câte 2 Lei de fiecare șobolan omorât și câte 1 Leu de fiecare șoarece. Un cetățean a adus la Primărie într'o singură zi 500 șobolani.

Posta gazetei

Deac Gheorghită. Ne bucurăm că făgăduiești că ne trimiți în curând abonamentul. Il așteptăm. În cecece privește tipărirea strigăturilor, aceea costează bani mulți. Dacă ai bani, nimenea nu te oprește să le tipărești. Coala e cam 2500 Lei într'o mie de exemplare. Dacă nu ai bani, trimite-le încoace să alegem câteva și, dacă-s bune, să le publicăm în gazetă.

Gheorghe Cupcea, Breb. Un catavasier vechiu, tipărit cu litere cișile, costază astăzi la Librăria Seminarială din Blaj abia 20 Lei. Pentru porto să mai trimiți 8 Lei, deci total Lei 28. Fără trimiterea înainte a banilor nu se mai dă nici o carte din librărie.

Către ceice nu primesc vreun număr de gazetă. Și de astă dată am primit dela poștă două pachete de gazete fără adresă. Cineva, la poștă ori pe tren, rupe sparga cu care sunt legate gazetele precum și adresa de pe ele, poate din întâmplare, poate chiar din răutate, că prea des se întâmplă, apoi ia câteva din ele și pe urmă dijmuite ni-le trimite înapoi. Am reclamat de vre-o trei-patru ori la Direcțiunea Poștelor, dar totuși nu este număr ca să n'o pătim la fel. Vă rugăm să ne scrieți, dacă nu ați primit numărul, ca, deoparte să putem face din nou arătare, iar de alta să vă putem trimite numerii lipsă.

Am primit următoarele sume:

Lei 100: Mureșan Vasile și Selegean Petru, Gherman Aurel proprietar, Todorean Ioan a Vasilichi.

Lei 150: Marian Demetriu, inginer, Tamaș Vasile I. Dionisiu, Hirdo Vasile, Cherecheș Vasile ferar, Todorean Ioan, cassier, Moldovan Alexandru, Pop Petru, Boariu Vasile.

Diferite sume: Puț Vasile Lei 50, Gherman Aurel 50, Dr. Augustin Folea, canonic 300, Dr. Aftenie Vasile, canonic 157, Dna Maria Blaj 88, Preda Augustin 300, Tinerimea Română, Aita-Seacă 78, George Macavei 50, Pușcou Iosif 40.

Stanislav Emil, preot 2250.

Muștelor nu le place culoarea vînată

În Dania toate abatoarele (casele în care se tale vitele) sunt vopsite în vînat. Urmarea e că în abatoarele din Dania muștele sunt necunoscute. În Franța sanatoriile (spitaluri pentru oameni bogăți) sunt vopsite pe dinlăuntru tot cu culoare vînată și nici acolo nu sunt muște. Acelaș lucru să-l încercăm și noi, și vom scăpa de muștele cari atîta rău fac.

Sarea ca leac.

Cînd ești foarte obosit și nu mai poți sta pe picioare de oboseală, bagă-ți picioarele în apă sărată cât mai tare și te vei simți ca întinerit. Dacă te doare gâtul, gargarizează (clătește-ți gâtul) cu apă sărată și-ți va trece. Dacă strănuși, pune în apă căldică puțină sare, trage-o prin nări și te vei oprî din strănutat.

Dacă și-s'au lipit timbrele

așează-le sub o hîrtie subțire și treci cu fierul de călcat odată peste ele. Se vor deslipi.

Judecătoria mixtă Dumbrăveni s. c. t.

No. 890—1939. cf.

Publicațiune

În urma comasării se transformează protecoalele funduare ale comunei Prod conform ord. 2579 din anul 1869. I. M.

Deodată cu lucrările acestea se va face înscrierea dreptului de proprietate în temeiul posesianii faptice conform legilor XXIX din 1888, XXXVIII din 1889 și XVI din 1891 avînd ca bază procedura prescrisă în legea XXIX din 1882.

În scopul acesta se vor începe verificările lucrărilor pregătitoare de transformare și procedura de rectificare cu ziua de 6, luna Iunie, anul 1939.

Prin urmare lavit:

1. Pe toți cei interesați, ca la ședința de verificare să se prezinte în persoană ori prin îmcredințatul legal și să-și înainteze obiecțiunile contra proiectului referitor la cărțile funduare noi. După transformarea definitivă a cărților funduare vechi nu se mai pot valida față de a treia persoană în bună credință excepțiuni cu privire la transcrierile greșite.

2. Pe toți aceia, cari în contra înscrierilor în foile funduare voiesc a înainta excepțiuni și reclamațiuni motivate, să se prezinte în decursul procedurii înaintea delegatului judecătoresc și să-și înainteze expunerile dimpreună cu documentele.

3. Pe toți aceia, cari au drept de proprietate asupra imobilelor, dar nu posed documentele de întabulare, ca să-și procure datele necesare conform dispozițiilor din §§ 15—18 Art. XXIX din 1886 și §§ 5, 6, 7 și 9 Art. XXXVIII din 1889 și astfel să-și documenteze drepturile astfel ca proprietarul în cas în cărțile funduare să recunoască verbal înaintea delegatului judecătoresc înstrăinarea imobilului și să și dea învoială, că transcrierea să se facă pe neul proprietar. În caz contrar reclamațiunii nu-și pot valida drepturile pe calea aceasta.

4. Pe toți aceia, în a căror favoare sunt înscrise în foile funduare drepturi de ipotecă, sau alte drepturi, cari de fapt sunt atinse, asemenea și pe proprietarii, cari voiesc să ștergă de pe imobilele lor astfel de drepturi înstat, ca să și înainteze cererea în privința ștergerii înaintea comisiunii.

Dumbrăveni, la 2 Maiu 1939.

(1182) 2—3 Șef-judecător: ss Dr. Ioan Lăcă